

Stojí hruščenka na poli
šerší u vrchu než v důli:
Pod', má milá, vyprovod' mně,
juž je malá chvílka do dně.

Nesmím tě vyprovoditi,
zbraňuje mně otec máti,
zbraňujó mně převelice,
nehcó dovolit do konce.

525. a)

Z Uherské strany.

Suš. 293.

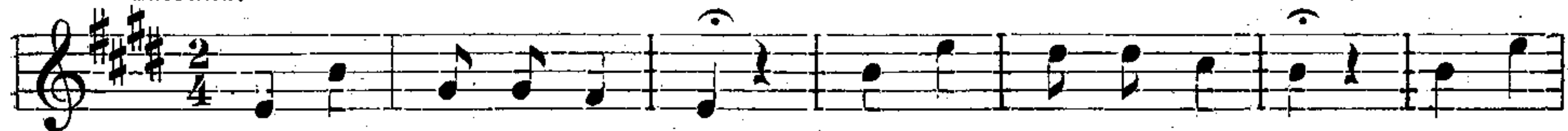
Ľa-stoven - ka či - ká. Ľa-sto-ven - ka či - ká, ho - vo - rí,
běž, šo-haj - ko do-mov, běž, šo-haj - ko domov, le - bo bu-

že se sví - tá.
dem bi - tá.

525. b)

Z Kuželového.

Zdlouha.

Ľa-što - věnka lí - tá, den-ni - ce již sví-tá, běž můj

mi-lý domu, já mo-sím na trá-vu, já bych byla bi - tá.

525. c)

Z Jasenky u Vsetína.

*Mírně.**Živě.**a tempo*

Ľašto-věn-ka lí - tá, po-ví-dá že sví - tá; běž, sy-neč-ku,

domu a já bu du bi - tá, běž syneč - ku, domu,

a já bu - du bi - tá.

Ľašťověnka lítá
povídá že svítá;
[: běž, synečku, domu,
lebo budu bitá. :]

A já budu bitá
od svojěj mamičky,
že sem nenažala
zelenej trávičky.

A ty budeš bitý
od svého tatíčka,
že's neošírovál
vraného koníčka.